

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі Федорченка Івана Вікторовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 64, частини першої статті 157 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями пункту 14 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, частини другої статті 150 Конституції України

м. К и ї в
26 жовтня 2021 року
№ 158-2(П)/2021

Справа № 2-2/2021(346/21)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденко Ігор Дмитрович (голова засідання),
Головатий Сергій Петрович,
Лемак Василь Васильович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі Федорченка Івана Вікторовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 64, частини першої статті 157 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями пункту 14 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, частини другої статті 150 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України надійшов документ під назвою „конституційне звернення“ Федорченка І.В. щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 64, частини першої статті 157 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями пункту 14 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, частини другої статті 150 Конституції України „в частині того, чи є зазначений перелік суб'єктів права на конституційне подання з питань офіційного тлумачення Конституції України вичерпним, та в частині того, чи встановлює така редакція частини другої статті 150 Конституції України фактичні обмеження щодо звернення громадян України, іноземців, осіб без громадянства та юридичних осіб, до Конституційного Суду України з питань офіційного тлумачення Конституції України“.

2. Зі змісту вказаного документа Федорченка І.В. та долучених до нього матеріалів убачається таке.

2.1. Федорченко І.В. 21 вересня 2019 року звернувся до Конституційного Суду України з документом (Федорченко І.В. називає його „конституційним зверненням“), який Секретаріат Конституційного Суду України після його попередньої перевірки згідно зі статтею 57 Закону України „Про Конституційний Суд України“ повернув як такий, що за формою не відповідає вимогам Закону України „Про Конституційний Суд України“, оскільки його подано неналежним суб'єктом.

2.2. Не погодившись із цим, Федорченко І.В. звернувся з позовом до Київського окружного адміністративного суду про визнання протиправною бездіяльності Секретаріату Конституційного Суду України щодо нездійснення

розподілу його „конституційного звернення“ між суддями Конституційного Суду України та передання на розгляд Конституційного Суду України.

2.3. Київський окружний адміністративний суд рішенням від 27 жовтня 2020 року відмовив Федорченку І.В. у задоволенні адміністративного позову про визнання протиправною бездіяльності Секретаріату Конституційного Суду України щодо нездійснення розподілу його „конституційного звернення“ між суддями Конституційного Суду України та передання на розгляд Конституційного Суду України та визнав протиправною бездіяльність Секретаріату Конституційного Суду України щодо нездійснення реєстрації „конституційного звернення“ Федорченка І.В. від 21 вересня 2019 року шляхом внесення інформації про нього в автоматизовану систему „Документообіг КСУ“ із проставленням автоматично сформованого унікального реєстраційного індексу, дати та часу надходження, а також зобов'язав Секретаріат Конституційного Суду України внести інформацію про це „конституційне звернення“ в автоматизовану систему „Документообіг КСУ“.

2.4. Федорченко І.В. подав апеляційну скаргу про перегляд зазначеного рішення суду до Шостого апеляційного адміністративного суду, який постановою від 25 лютого 2021 року скасував рішення Київського окружного адміністративного суду від 27 жовтня 2020 року, а апеляційну скаргу Федорченка І.В. задовольнив частково, зобов'язавши Секретаріат Конституційного Суду України здійснити розподіл „конституційного звернення“ Федорченка І.В. між суддями Конституційного Суду України і передати його на розгляд Конституційного Суду України.

2.5. Верховний Суд у складі судді Касаційного адміністративного суду ухвалою від 8 червня 2021 року касаційну скаргу Конституційного Суду України повернув особі, яка її подала.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України, ураховуючи, що Федорченко І.В. у поданому документі просить надати офіційне тлумачення положень частини першої статті 64, частини першої статті 157 Конституції України у взаємозв'язку з положеннями пункту 14 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, частини другої статті 150 Конституції України, виходить із такого.

3.1. Здійснення Конституційним Судом України повноваження щодо офіційного тлумачення Конституції України може бути ініційовано за конституційними поданнями Президента України, щонайменше сорока п'яти народних депутатів України, Верховного Суду, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Верховної Ради Автономної Республіки Крим (частина друга статті 150 Конституції України, частина перша статті 52 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Перелік суб'єктів права на конституційне подання щодо офіційного тлумачення Конституції України є вичерпним і не передбачає можливості громадян звертатися до Конституційного Суду України щодо офіційного тлумачення Конституції України.

Отже, питання щодо надання офіційного тлумачення Конституції України не може бути порушене у Конституційному Суді України безпосередньо фізичною особою.

3.2. Ураховуючи те, що Федорченко І.В. звернувся до Конституційного Суду України з документом, названим ним „конституційне звернення“, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України наголошує на такому.

Відповідно до статті 151 Конституції України Конституційний Суд України за зверненням Президента України, або щонайменше сорока п'яти

народних депутатів України, або Кабінету Міністрів України надає висновки про відповідність Конституції України чинних міжнародних договорів України або тих міжнародних договорів, що вносяться до Верховної Ради України для надання згоди на їх обов'язковість; за зверненням Президента України або щонайменше сорока п'яти народних депутатів України надає висновки про відповідність Конституції України (конституційність) питань, які пропонуються для винесення на всеукраїнський референдум за народною ініціативою; за зверненням Верховної Ради України надає висновок щодо додержання конституційної процедури розслідування і розгляду справи про усунення Президента України з поста в порядку імпічменту.

У статті 54 Закону України „Про Конституційний Суд України“ зазначені такі суб'єкти права на конституційне звернення: Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, щонайменше сорок п'ять народних депутатів України.

Отже, установлений Конституцією України і Законом України „Про Конституційний Суд України“ перелік суб'єктів права на конституційне звернення є виключним і до нього не входять фізичні особи.

4. Кожному гарантується право звернутись із конституційною скаргою до Конституційного Суду України з підстав, установлених Конституцією України, та у порядку, визначеному законом (частина четверта статті 55 Конституції України). З огляду на це згідно зі статтею 151¹ Основного Закону України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України.

Отже, фізична особа наділена правом на звернення до Конституційного Суду України лише у формі конституційної скарги та виключно з питань про відповідність Конституції України (конституційність) закону України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 57, 58, 62, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі Федорченка Івана Вікторовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 64, частини першої статті 157 Конституції України у взаємозв’язку з положеннями пункту 14 розділу I Закону України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII, частини другої статті 150 Конституції України на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**